

VECKOBLADET

Nr 38 webbform

091204

Julklappsloppis

Klostergården på lördag den 5 december klockan 10 till 14.
Sälj julklappar och köp julklappar!
Så kan Du rädda julen.

Bord utdelas utanför Kultur och Fritids lokal mitt emot coop från klockan 9. [Läs mer](#)

Seminarietips

The Danish Institute for International Studies (DIIS) has the pleasure of inviting you to a seminar on the occasion of President Obama's Nobel Peace Prize: **Obama's World: Promising or Illusory?** Thursday, 10 December 2009, 14.00-16.30 Danish Institute for International Studies Main Auditorium Strandgade 71, ground floor, 1401 Copenhagen K
[Läs mer](#)

Kulturtips

DANCING IN THE DARK - MALMÖ DANSFILMFESTIVAL
Gränsöverskridande filmer fyllda av rörelse, musik, energi och starka visuella uttryck.
[Läs mer](#)

ÅSA VS NORÉN

Med självironi och feministisk drive prövar dramatikern Åsa Lindholm de norénska perspektiven. Inkonst 5 december. [Läs mer](#)

Änglar – finns dom?

Caroli Kyrka 5 dec kl 17. [Läs mer](#)

Nils Petter Molvaer live

Babel lördag 5 december. [Läs mer](#)

Café Continental

Trio Macchiato På BioCentrum i Limhamn 5 december kl 17.00. [Läs mer](#)

Pressgrannar

Lär av Krugman, Reinfeldt

Stora offentliga investeringar i trafik och miljö löser både den ekonomiska krisen och klimatkrisen. Reinfeldt sänker skatten i stället för att investera. Det är motsatsen till vad nobelpristagaren Paul Krugman rekommenderar.

Johan Lönnroth och Karin Svensson Smith i Sydsvenskan 3/11

Bhopal - katastrofen som inte tar slut

Den 3e december i år är det 25 år sedan giftkatastrofen i Bhopal ägde rum. Amnesty Internationals Lundaavdelning markerar 25-årsminnet med en manifestation på Stortorget lördagen den 5e december.

Tidigt denna ödesdigra decembermorgon, 1984, vaknade människorna som bodde runt Union Carbide's kemikaliefabrik i den centralindiska staden Bhopal av svidande ögon, hostningar och en känsla av att något var fel.

Känslan bedrog dem inte. Tusentals människor dog som en direkt följd av olyckan, och mer än 20 000 har dött i sviterna. 100 000-tals har överlevt, men med nevrologiska och andra skador. Än idag föds fler missbildade barn i Bhopal än någon annanstans i Indien.

Kvar på fabriksområdet där Union Carbide's faciliteter byggnader en gång låg står nu ruiner. Gift ligger kvar i marken, i direktkontakt med grundvattnet. Eftersom företaget, sedemera uppköpt av Dow Chemicals, så lyckosamt bevarat sina företagshemligheter vet ingen vilka ämnen som faktiskt läcker.

Katastrofen i Bhopal väckte till liv var starten på en av Indiens starkaste och mest långlivade solidaritetsrörelser, som efter 25 år fortfarande är aktiv. Man arbetar såväl med opinionsbildning som med projekt för de efterlevande i Bhopal, projekt som ofta aktivt motarbetats av politiker på stats-och delstatsnivå. De officiella reaktionerna har ofta drivits av rädsla att skrämja bort utländska direktinvesteringar, snarare än omsorg om medborgares liv och hälsa.

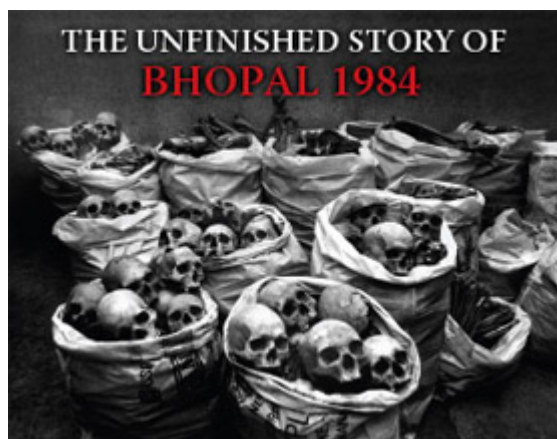
Inom Amnesty Internationals Lundaavdelning vill vi visa vårt stöd för Bhopalrörelsen.

Bhopalkatatrofen och det sätt den hanterats på är ett flagrant brott mot grundläggande mänskliga rättigheter, som rätten till liv och rätten till hälsa.

De regler som gäller för västerländska multinationella företag måste gälla oavsett i vilket land dessa företag verkar. Individier vars mänskliga rättigheter har kränkts av företag måste kunna lita på rättstatens beskydd. Företag inom utvinningsindustrin måste underläggas krav på investeringar i sina anställdas säkerhet, och anställda och de som bor i närheten av fabriker måste få möjlighet att göra sin röst hörd när de viktiga besluten fattas.

Ingen regering kan förhandla bort sina medborgares mänskliga rättigheter.

Amnesty Internationals Lundaavdelning

Nolltillväxtekonomi 4: U-vänlig koltull

I en artikel i Sydsvenskan 091202 med rubriken ”Handelskrig hotar efter Köpenhamn” vill Nils Lundgren och Marian Radetzki att vi skall gå varligt fram med minskning av koldioxidutsläppen för att inte äventyra världsekonomin. Bland annat varnar de för handelsprotektionism, särskilt om den skulle yttra sig i koldioxidskatt på de produkter som exporteras från tillväxtländer till i-länder. Motivet för en sådan skatt skulle vara att skydda i-ländernas koldioxidintensiva industrier som på grund av kostnader för sina utsläpp hamnar i en försämrad konkurrenssituation i förhållande tillväxtländernas företag som slipper sådana pålagor. Följden blir ökad utlokalisering av företag till låglöneländer och ökad arbetslöshet i i-länderna. Författarna säger att ”[h]andelssanktioner för att få fattiga att medverka i klimatpolitiken är djupt oetiska”.

Man kan dock tänka sig en form av koldioxidskatt på import från låglöneländer som inte ensidigt gynnar i-länderna. Modellen finns i David Schweickarts bok ”After Capitalism” (2002). Där ingår den i ett program för ”fair trade”. Enligt denna modell skall de medel som flyter in på grund av koltullen inte gå till det importerande landets statskassa utan i sin helhet återförs till det exporterande landet. Men inte till de exporterande företagen utan till fonder som är avsedda för investeringar i infrastruktur och grön teknik. Om nivån på koltullen anpassas så att de importerande länder spenderar lika mycket pengar på importen som tidigare skulle det kunna innebära att de exporterande länderna faktiskt får större ekonomisk behållning av sin export än tidigare. Produktionsvolymen i deras företag med höga koldioxidutsläpp skulle minska liksom vinsterna i de företagen. Vinster som i stor utsträckning gått och går till ägare i i-länderna. För i-länderna skulle en sådan returnerad koltull medföra mindre risk för utlokalisering av företag till låglöneländer. Den negativa sidan är minskad konsumtion och därmed något lägre levnadsstandard. Men de miljarder kronor i stöd till u-länder som nu diskuteras i samband med klimatöverenskommelserna kommer ändå att i någon form drabba konsumenterna-skattebetalarna i väst. Man kan se den här skisserade koltullen som en del av detta stöd. Ett sådant projekt skulle också kunna ge en signal till de växande medelklasserna i tillväxtländerna. Vi i väst sänker vår levnadsstandard genom att konsumera mindre av produkter som är skadliga för miljön och som överutnyttjar ändliga resurser. Vi sänker och ni höjer – låt oss mötas på en nivå som är förenlig med en ekologiskt hållbar utveckling.

Lundgren och Radetzki anser att man nu inte skall ställa upp extrema mål för minskning av utsläppen av växthusgaser. ”Den ekonomiska skadan kan bli i paritet med eller värre än klimat-alarmisternas värsta scenarier”. Man undrar då vad som kan vara värre än att jorden blir obeboelig för människor. Man känner igen resonemanget från Björn Lomborg. Hans panel av ekonomer, där det lär ingå Nobelpristagare, har räknat ut att en global koldioxidskatt som är tillräcklig för att medföra den minskning av koldioxidhalten i atmosfären som krävs för att förhindra en klimatkatastrof, skulle medföra att världens BNP 2050 skulle bli 14 procent lägre än i dag. Lomborgs slutsats är att vi inte har råd till detta. Man skulle också kunna dra en helt annan slutsats - för att förhindra en klimatkatastrof så är vi tvungna att krympa den ekonomiska aktiviteten i världen. Vi behöver följaktligen en nolltillväxtekonomi.
Erik Kågström

Lund–Berlin

Den 18 december kl. 21.16 börjar Berlintågen åter gå efter höstens uppehåll. Nytt är att de avgår från Lund C och inte kör in till centralstationen i Malmö, som har ont om spår under ombyggnaden. Malmöbor som vill med får bege sej till hållplatsen Persborg.

Helt nytt är dock detta inte. Första maj 1897 var i Lund en märkesdag inte bara för arbetarrörelsen. Den dagen började det nämligen köra ett tåg Stockholm–Trelleborg som hade anslutning till postbåten mot Sassnitz, och i Lund vek tåget in på vad som idag kallas Tetrapakspåret och fortsatte via Staffanstorp och Svedala till Trelleborg, helt undgående Malmö. Det var tyska gäster med på invigningsturen och frukostservering hade ordnats i överklassväntsalen (klass I och II) på stationen i Lund.

Därmed vad Lund indraget i det stora europeiska sammanhanget, och följande år deltog Lund–Trelleborg järnvägs styrelseordförande och trafikchef på den europeiska tidtabellskonferensen i Nice. Vilket från redaktör Waldemar Bülow i Folkets Tidning föranledde kommentaren: ”Man väntar sig stor vinst af denna delegation i Nizza. Framför allt komma de internationella representanterna att där göras uppmärksamma på vikten av att rätta den europeiska tidtabellen efter förhållandena i Käflinge så att Lundaboarna till nästa år ditkomma en minut för tidigt i stället för en minut sent till uppgående morgontåget.”

Lyckan var inte beständig, det blev inget nytt år. Bland annat efter ingripande av Oskar II övergick Berlintågen 1898 till den nya Kontinentbanan Malmö–Trelleborg. Och även denna gång hotas med en återgång till Malmö när Citytunneln öppnas om ett år. Men låt oss till dess glädjas över Lunds upphöjelse. Och varför inte ta tåget till Berlin? Det är en spännande stad.
Gunnar Sandin

November song

Vädret är som det är, på TV snackas det ishockey och snart börjar skidskyttesäsongen. Det är just den sortens deprimerande bakgrund man behöver för ett kåseri. Skulle inte det räcka kan man ta till en fredspristagare som satsar allt mer på ett krig som inte kan vinnas.

Det är strukturerna, stupid

Alltså, Obama är ju en utomordentlig person, kunnig, välformulerad och fylld av de bästa avsikter både för sitt eget land och andras. Problemet är att det inte räcker. Han gör så gott han kan: låter den ingrodda militarismen i USA få sitt genom att skicka iväg ytterligare trupper och lovar de tveksamma att trupperna ska få åka hem igen om ett och ett halvt år. Det kommer de väl inte att få, men det han säger lugnar både till vänster och höger. Men problemet är att det hjälper inte med aldrig så goda och välmenande beslutsfattare. Jovisst, det är mycket bättre än med sådana som Bush, men det avgörande är att det är strukturerna som bestämmer. Obama kan inte handla annorlunda även om han personligen skulle vilja göra det. Alltså ska det på ett och halvt år dödas ytterligare något tusental människor i Afghanistan – de flesta afghaner, men också en del amerikaner, briter och danskar och kanske t.o.m. någon udda svensk. Det är vad Obamas skickliga politiska kompromiss kostar.

Småländsk vodka mm

Nej, låt oss gå till vardagens små nyheter. Jag läser t.ex. om tillslaget i det småländska bibelbältet där man beslagtogs 2500 liter hembränt. Hembränt förresten, är det rätt ord för en sådan industriell skala? Det är ungefär lika missledande som när man läser reklam för Pågens

familjebageri. Men lite stolt kan man vara också för att denna traditionella näring ändå lever vidare. Den har ju förklarats vara döende så länge nu, helt enkelt utkonkurrerad. Men i Småland är man inte dum. Man strukturrationaliserar, slår ihop små olönsamma enheter till en större mera slagkraftig. Kapitalkrävande säkert, visst, redan Marx förutspådde ju kapitalkoncentrationen.

Om vi fortsätter på köpenskapsspåret vill jag berätta att jag på TV såg ett litet nyhetsinslag om hur folk försökte spara pengar i dessa svåra tider, t.ex. genom den klassiska metoden att åka till annat land. Alltså ungefär som man i Värmland åker till Norge och köper ris och socker och som vi här förr köpte ost i Danmark. Nu var det en dam på en Stockholmsgata som tillfrågades och som sa att visst, hon och hennes man åkte till Bangkok och sparade pengar på så sätt. Jo, det var kläder de köpte. Jag kan tänk mig att det finns folk i landet som efter att ha sett ett sådant inslag inser att de nog har blivit lurade. Eller så vänder man det inåt och säger att det är bara att inse att det finns människor som är smartare än man själv och att det kanske ändå är bäst att de får fortsätta leda landet.

Lokalt

Men det här ska ju vara en lokal krönika, t.ex. om kommunalpolitiken i Lund. Och då ska det väl handla om principer och inte om personer. Men nu läste jag i Sydsvenskan om Tove Klette som just beslutat sig för att i nästa års val ställa upp igen för fp i kommunfullmäktige som kommunalråd. Fru Klette förklarar att hon fortfarande tycker det är roligt med politik. Nästa år fyller hon 71 och på frågan om inte det är för gammalt svarar hon lika elegant som förutsägbart: ”– I Folkpartiet tittar vi på individen.”

Nej, 71 är faktiskt ingen ålder och själv skulle jag vilja hävda att människan då verkligen når livets middagshöjd. Då är vi som klokast och vackrast, då kombinerar vi erfarenhet med aptit på livet. Nej, det är inte åldern som är problemet med fru Klette.

Vi är en del som har sett henne sedan hennes debut i politiken 1979 och som har fascinerats av hennes politiska stil. I sak är hon benhård och följer strikt den borgerliga partilinjens. Hon skulle lika gärna kunna vara moderat och då menar jag de gamla moderaterna, inte de nya. Men i diskussion, i sina debattupplägg är det en helt annan visa. Då är hon allas vän, den som bryr sig om barn, gamla och gärna också medelålders och naturligtvis särskilt de hemlösa. Det är bara det att den omsorgen brukar hon tycka att den bäst utövas med den borgerliga restriktiva linjen, med låg kommunalskatt. Men visst, hon håller med den som hon sist har talat med och ömmar för alla och envar. Det har gjort henne till en röstmagnet för folkpartiet.

A narrow escape

På kommunfullmäktige i förra veckan visade hon upp en variation på temat. Det gällde en motion från Hanna Gunnarsson(v) om att ungdomstinget skulle fungera som resmässinstans för kommunen i ungdomsfrågor, en ganska blygsam och som man kunde tro okontroversiell fråga. Jo, sa kommunalrådet Klette, det hade hon kanske instämt i om det hade varit så att förslaget hade kommit från ungdomstinget själv. Det fick den råde Mats Olsson (v) att säga att enda felet med motionen var väl att den kom från fel parti. Hur som helst så fann sig efter hand fru Klette ganska isolerad i debatten, det drog liksom en kall vind genom salen, och hon insåg att det skulle se illa ut om borgarna var så avog i en enkel ungdomsfråga.

Nu var god råda dyra och lösningen blev att Tove Klette begärde att debatten skulle ajourneras i fem minuter, man antar för interna borgerliga överläggningar. Så blev det och efter pausen återkom hon och begärde återremiss, alltså uppskjutande till nästa sammanträde. Och med sitt soligaste leende och varmaste tonfall försäkrade hon så att motionen nu skulle behandlas i positiv anda. Det var som att det hela rundades av med att Hanna fick en uppmuntrande klapp på huvudet. Tove Klette hade gjort det igen. Frågan är dock om man själv klarar av att höra henne i fyra år till.

Lucifer

EU erkänner Jerusalem som huvudstad i en palestinsk stat

När EU:s utrikesminister möts i Bryssel den 7 december kommer Sverige att lägga fram ett förslag till uttalande om fredsprocessen mellan Palestina och Israel. Målet är ”en oberoende, demokratisk, sammanhängande och livskraftig palestinsk stat som omfattar Västbanken och Gaza och som har östra Jerusalem som huvudstad.”

I dokumentet framhålls att EU aldrig har Israels annektering av östra Jerusalem. En hållbar fred förutsätter att Jerusalem får status som huvudstad i två länder. De palestinska institutionerna i Jerusalem måste öppnas igen. Den israeliska regeringen måste upphöra med diskrimineringen av palestinier i östra Jerusalem.

EU kommer inte att acceptera några av de förändringar Israel har genomfört beträffande 1967 års gränser såvida inte den Palestinska myndigheten godkänner dem.

EU välkomnar premiärminister Salam Fayyads förslag om att ensidigt utropa en palestinsk stat och kommer vid lämpligt tillfälle erkänna den.

Israels EU-ambassadör Ran Kuriel anklagar Sverige för att leda in unionen på en ”kollisionskurs med Israel”. Han har skrivit att Storbritannien och Frankrike stöder det svenska förslaget medan Tyskland, Spanien och Frankrike är obenägna att ställa upp på Israels sida.

Bedömare menar att det inte finns någon möjlighet att hindra EU från att kräva en delning av Jerusalem. Uttalandet kommer att underlätta för palestinerna att återuppta förhandlingar med Israel tack vare garantierna för en palestinsk huvudstad i Jerusalem.

(Barak Ravid i Haaretz 1 december 2009)

Kommentar

Det svenska förslaget utgör ett bestämt stöd för de viktigaste principerna för en fredlig lösning av konflikten i Mellanöstern, principer som sedan lång tid fastlagts i olika FN-resolutioner.

President Obamas mellanösternpolitik har gett förutsättningarna för initiativet. Genom att EU ställer upp på samma sida som Obama ökar kraften i fredsanssträngningarna.

Man får anta att det är Bildt som formulerat förslaget. I Sveriges Radios lördagsintervju uttryckte biståndsminister Gunilla Carlsson skarpare kritik än någonsin tidigare mot att Israel bombat och sprängt biståndsanläggningar, bekostade med hundratals miljoner svenska skattemedel.

Men det återstår förstås att se vad utrikesdebatten i EU om en vecka faktiskt kommer att leda till.

PS. Tisdagen den 2 december skickade oppositionsledaren Tzipi Livni, utrikesminister i den regering som beslöt invadera Gaza, ett brev till Carl Bildt. I brevet vädjar hon till honom att avstå från att lägga fram förslaget att dela Jerusalem. Samma dag gick det israeliska utrikesdepartementet till hårt angrepp mot Bildt och Sverige.

Gunnar Stensson

“We´re coming, father Abraham, three hundred thousand more.”

Strofen ur Battle Hymn of the Republic handlar om Nords förstärkningar i det amerikanska inbördeskriget. Abraham är förstås president Abraham Lincoln. Han vann kriget och mördades sedan.

1968 hade president Lyndon Johnson skickat 550 000 soldater till general Westmoreland i Vietnam. FNL besegrade dem i Tet-offensiven i februari och presidenten ställde inte upp för omval.

1/12 2009 beslöt president Barack Obama att skicka 30 000 man till Afghanistan. Nato

lovar att ställa upp med ytterligare 5000.

Den 9 december reser Obama till miljökonferensen i Köpenhamn. Sedan fortsätter han till Oslo för att motta fredspriset.

Paradoxalt.

Gunnar Stensson

Klimatinvesteringsfond – en utmärkt idé

I en insändare på Sydsvenskans lundasidor den 3 december hävdar två miljöpartister, Cecilia Emanuelsson och Rolf Englesson, att MP föreslår att Lunds kommun ska införa en klimatinvesteringsfond. Kommunens förvaltningar som släpper ut klimatgaser i sin verksamhet ska för sina utsläpp betala en avgift till en fond. Ur fonden kan förvaltningarna sedan söka pengar för att göra investeringar i som nedbringar utsläppen, det är grundtanken i förslaget. Fonden skulle ge kommunens förvaltningar dubbla incitament för att minska koldioxidutsläppen. Dels skulle förvaltningarna sträva efter att minimera sina avgifter till fonden, dels skulle medel tillgängliggöras för klimatkloka investeringar.

Det är ett utmärkt förslag. Det är så utmärkt att de fyra rödgröna partierna lämnat in en gemensam motion i ärendet. Den lämnades in i juni i år. Så det är alltså inte enbart ett MP-förslag, vilket insändarskribenterna inte aktar för rovt att ge sken av.

Ulf Nymark, Demokratisk Vänster

Möten på Söder

Måndagens möte mellan Riksbyggens chef för södra Sverige Gunilla Hansson och Klostergårdens byalag om utbyggnaden av bup-området i S:t Lars blev fruktbart.

Gunilla Hansson påpekade inledningsvis att Riksbyggen kommit in i processen på ett sent stadium, sommaren 2007, såvitt hon kunde minnas. Då var planen för bup-områdets utbyggnad redan tagen. Till följd av överklaganden vann den inte laga kraft förrän i december 2008. Den är alltså relativt gammal och var föråldrad redan när den togs..

Bygget startar 2010 då Riksbyggen avser att uppföra två av planerade fem trevåningsvillor med många lägenheter längst i söder och ett radhus på västra sidan av området, den som vetter mot S:t Lars-parken.

Ingendera berör vallarna. Det är den del av bup som ligger längst bort från den befintliga bebyggelsen som exploateras. Hela bygget kommer att ta cirka fem år och Riksbyggen kommer att arbeta flexibelt.

I sin inledning beskrev Byalaget sin positiva inställning till bostäder i bup-området. Givetvis antog man att bebyggelsen skulle begränsas till området innanför de omgivande vallarna. Ståndpunkten framfördes till byggnadsnämndens dåvarande ordförande Gunnar Jönsson redan vid medborgarstämman i Klostergården 2005. Han hummade då välvilligt.

Hade han den gången tagit byalagets synpunkter ad notam hade en massa administrativt och politiskt arbete de närmaste fyra åren undvikits.

Som bekant framhärdat Gunnar Jönsson, S, och Göran Brink, M, i att Realia/Kungsledens planförslag skulle genomföras in i minsta detalj.

Pilevallarna skulle således schaktas bort och bebyggelsen svälla ut över både ängen norr om bup-området och brukshundklubbens fält.

Trots att kommunfullmäktige 2007 beslutat att utbyggnaden skulle omfatta 165 bostäder visade det sig senare att planen omfattade 250 bostäder. Oavsett detta äger den nu laga kraft.

Ut med bilarna!

Det framgick att Gunilla Hansson delade några av Byalagets åsikter. Enligt planen anordnas parkeringsplatser för alla lägenheter i markplanet inne i området mellan husen. I värsta fall dras på det sättet 250 bilar in i området. Mark som kunde ha blivit grönområden för barn och boende tas i anspråk för bilar. Trafiken till och från området blir tät morgnar och eftermiddagar.

Tanken framfördes att bygga ett parkeringshus utanför området eller i närheten av Källbybadet så att bilarna inte behövde dras in mellan husen. Marken borde i stället upplåtas åt de boende.

Byalaget föreslog Gunilla Hansson att kontakta Byggnadsnämnden och Tekniska nämnden beträffande parkeringsplatserna och trafiken.

Gunilla Hansson var tveksam. Planen hade ju trätt i kraft.

Nilla Bolding, V-representant i Byggnadsnämnden, menade att det inte finns anledning till oro. Gunilla Hanssons synpunkter skulle säkert vara välkomna bland politikerna.

Flytta fyravåningshusen!

Enligt planen ska fyravåningshus uppföras intill den befintliga bebyggelsen i norr. Det är en av planens mest kontroversiella delar.

Vintertid när behovet av sol är som störst kommer husen i Regnbågskvarteret i skuggan, påpekade Ingar Kerstensson, en av de drabbade.

Jan Engvald från Byalaget presenterade en planskiss där en ”rockad” genomförts. Fyravåningshusen flyttas längre ner i området och ersätts med lägre hus.

Gunilla Hansson framhöll att planen var flexibel och att Riksbyggen var angelägen om att undvika grannkonflikter. Det dröjer flera år innan exloateringen närmast den nuvarande bebyggelsen äger rum.

Finansieringen skall ske genom att man successivt säljer lägenheter.

Inga förskolor!

Tillsammans konstaterade byalaget och Gunilla Hansson att inga förskolor eller annan service planeras. Man hoppas kunna använda de som finns att tillgå i S:t Lars, trots att de redan nu är överfulla.

Trots olösta problem och kvarstående konflikter var diskussionen öppen och optimistisk.

Kontakterna mellan Byalaget och Riksbyggen kommer att fortsätta.

Bup-området på Medborgarstämman

På medborgarstämman följande dag berättade Nilla Bolding, V, om mötet med Riksbyggen.

Gunnar Jönsson, S, fastslog att planen äger laga kraft och således inte kan ändras. Jörgen Jörgensen, FP; kritiserade planen men instämde i att planen var fastlagd.

Jag påpekade att det var möjligt att Riksbyggen skulle komma att föreslå förändringar eftersom planen var gammal och konventionell.

Stämmans ordförande Annika Annerby Jansson, M, menade, att det blir mycket intressant att se hur byggnadsnämnden hanterar eventuella ändringsförslag från Riksbyggen.

Också i en annan fråga hade Byalaget viss framgång.

Stadsträdgårdsmästare Lars Jacobsson gjorde en fin beskrivning av södra Lunds grönområden från stadsparken till Höje å. Beträffande det gröna stråket från stadsparken till ån som hotas av planer att förvandla det till en transportgata för bussar och lastbilar menade han att det är fullt möjligt och klart önskvärt att det skall bestå.

Gunnar Stensson

Dummerjöns **(Saga av H C Andersen, tillägnad L-A Jönsson)**

Ute på landet låg en gammal gård. En herreman hade två söner som var så kvicka att hälften hade varit nog

Båda tänkte fria till prinsessan som skulle gifta sig med den som kunde tala bäst för sig. Den tredje brodern räknade ingen med. Han kallades Dummerjöns. Men han ville följa med. De båda äldre bröderna hade hästar, men Dummerjöns fick nöja sig med en get. - - - Hallå, ropade Dummerjöns. Titta vad jag hittade! Han höll upp en död kråka.

- Dumbom! Vad ska du med den?

- Den ska jag ge kungadottern. Sen hittade Dummerjöns en söndrig träsko och till slut lite gyttja som han stoppade i fickan. Alltihop tänkte han ge prinsessan. När de kom fram till slottet förstummades de kvicka bröderna av spänningen. Prinsessan avfärdade dem.

- Duger inte, sa hon

Sen kom Dummerjöns in.

- Varför är här så varmt? frågade Dummerjöns.

- För att jag steker kycklingar, sa prinsessan

- Då kan jag väl få min kråka stekt.

- Det går mycket bra, men jag har inget att steka den i.

- Men det har jag, sa Dummerjöns och tog upp träskon och la kråkan i den

- Det räcker till en hel måltid, sa prinsessan. Men var ska vi få såsen ifrån?

- Den har jag i fickan. Jag har så mycket så jag kan spilla lite.

Och så hällde han lite gyttja på golvet.

- Det tycker jag om, sa prinsessan. Här finns tre skrivare och en ålderman, fortsatte hon. De skriver upp allt vi säger. Åldermannen är värst. Han förstår ingenting.

- Då måste jag ge åldermannen det bästa! sa Dummerjöns och kastade gyttja rakt i ansiktet på honom.

- Det var fint gjort, sa prinsessan. Det skulle jag vilja lära mig.

Så blev Dummerjöns kung, fick en hustru och en krona och satt på en tron, det läste vi i åldermannens tidning – men den är inte att lita på.

H C Andersens saga är mångtydig, därför är den användbar. Barn brukar uppskatta den, i synnerhet när Dummerjöns kastar gyttja.

Många kloka människor heter Jönsson. Reidar Jönsson, till exempel, som skrev Mitt liv som hund, om livet ett glasbrukssamhälle, Bodil Jönsson, som bistår funktionshindrade med avancerad teknik och tänker om tid här i Lund, Gabriel Jönsson som diktade om Ven och Skåne och förstås L-A Jönsson som medarbetar i Veckobladet.

Gunnar Stensson

Gyttjekastning

Idag kastar Dummerjöns, trots släktskapet, en handfull gyttja på Gunnar Jönsson, S, byggnadsnämnden, för att han tvingat igenom en miljödestruktiv byggplan för bup-området i S:t Lars.

Sen öser Dummerjöns med hjälp av Uppdrag Granskning en hel hink gyttja över den stelt grinande miljöminister Andreas Carlgren, C, för hans satsning på motorvägar och bilism i strid med all miljökunskap.

Slutligen kastar Dummerjöns socialförsäkringsminister Cristina Husmark Pehrsson, M, med hull och hår i en gyttjepöl för hennes jakt på utförsäkrade sjuklingar.

Sen återvänder han till sin prinsessa.